

Arrest

nr. 320 069 van 14 januari 2025
in de zaak RvV X / XI

In zake: 1. X
 2. X
 3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. DE FAUW
 Koude Keukenstraat 13
 8200 SINT-ANDRIES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 3 juli 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 19 juli 2024 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat D. DE FAUW.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partijen, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 24 november 2020 als minderjarigen begeleid door hun ouders België binnen zonder enig identiteitsdocument. De ouders van de verzoekende partijen verzoeken dezelfde dag om internationale bescherming. Het verzoek van hun moeder werd op basis van artikel 57/1, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) ook in naam van haar dochters, de verzoekende partijen *in casu*, als begeleide minderjarigen ingediend. Op 23 maart 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van elk van beide ouders een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij

arrest met nummer X van 13 november 2023 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze beslissingen.

1.2. Op 24 november 2023 verzoeken de verzoekende partijen in eigen naam om internationale bescherming. Op 21 juni 2024 neemt de commissaris-generaal ten aanzien van elk van hen een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit zijn de bestreden beslissingen, die op 24 juni 2024 aan de ouders van de verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, die in hoofde van eerste verzoekster wordt genomen, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Jij, H(...) Ha(...) H(...) H(...), verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en Koerdische te zijn. Je bent geboren op (...) 2011 in Erbil.

Je verliet Irak en kwam samen met jouw ouders, A(...) H(...) H(...) A(...) (CG: (...); OV: (...)) & O(...) B(...) T(...) O(...) (CG: (...); OV: (...)), en twee zussen, H(...) He(...) H(...) H(...) (CG: (...); OV: (...)) & H(...) Ho(...) H(...) H(...) (CG: (...); OV: (...)), naar België waar jullie toekwamen op 24 november 2020. Jouw broer bevindt zich tot op heden nog in Irak.

Op 24 november 2020 dienden jouw vader en moeder een verzoek om internationale bescherming (VIB) in. Het verzoek van jouw moeder werd op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in naam van jou en jouw zussen als vergezellende minderjarigen ingediend. Er werd door hen verklaard dat ze Irak hadden verlaten omdat jouw vader bedreigd werd door leden van de Islamitische staat (IS). Alsook verklaarde jouw moeder aan het einde van haar persoonlijk onderhoud dat ze vreest dat jij en jouw twee zussen besneden zullen worden in geval van een terugkeer naar Irak.

Nadat jouw vader en moeder gehoord werden op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) werd op 23 maart 2023 een beslissing weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen daar de problemen die jouw vader gekend zou hebben in Irak niet aannemelijk waren, alsook kon geen geloof gehecht worden aan het gegeven dat jij en jouw zussen een risico op besnijdenis lopen in geval van terugkeer. Bovendien concludeerde het CGVS dat er ernstige twijfels bestonden omtrent de beweemde oorspronkelijke herkomst uit Kirkuk (Centraal-Irak). Tegen de beslissing van het CGVS gingen uw ouders in beroep en daarbij verwezen ze in het verzoekschrift ook op de algemene veiligheidssituatie in Irak. De beslissing van het CGVS werd op 13 november 2023 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

Jij en jouw twee zussen dienden, op 24 november 2023, in eigen naam een VIB in. Jullie weten niet zo goed waarom jullie Irak verlaten hebben, maar vermoeden dat het komt door de oorlog. Jullie willen niet terugkeren naar Irak omdat er daar oorlog is en omdat ze daar dingen doen met meisjes (cfr. vrouwenbesnijdenis).

Er werden geen documenten neergelegd ter ondersteuning van jullie verzoek.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud telkens plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer “de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een beslissing werd genomen.”

In dit geval blijkt uit het administratief dossier dat jij en jouw zussen niet in concreto kunnen duiden waarom jullie vertrokken zijn uit Irak en niet zouden kunnen terugkeren naar Irak. Zo geven jullie min of meer te verstaan omwille van de oorlog uit Irak vertrokken te zijn en daarom niet te kunnen terugkeren. Alsook vrezen jullie, hoewel dit niet letterlijk benoemd kon worden door jullie, besneden te worden in geval van terugkeer (CGVS Ha(...), p. 5, 6; CGVS He(...), p. 4, 5; CGVS Ho(...), p. 4, 5). Wat de oorlog waar jullie naar verwijzen betreft, dient opgemerkt te worden dat het niveau van geweld in Irak niet overal even hoog is. Onderaan deze motivering wordt uiteengezet waarom een loutere verwijzing naar “de oorlog” niet volstaat om in casu een vrees aannemelijk te maken (zie infra).

Wat de verwijzing naar het gegeven dat jullie besneden zouden worden in Irak betreft dient opgemerkt te worden dat dit niet aannemelijk werd gemaakt door jouw moeder, die dit reeds in haar initiële verzoek heeft aangehaald. Aangezien dit geen nieuw element betreft verwijst het CGVS naar de motivering in de beslissing en het arrest waarin jouw vader, A(...) H(...) H(...) A(...) (CG: (...); OV: (...)), en jouw moeder, O(...) B(...) T(...) O(...) (CG: (...); OV: (...)), de vluchtelingenstatus en ook de status van subsidiaire bescherming geweigerd wordt (Administratief dossier – Blauwe map). Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat jullie, op basis van ditzelfde motief, wel een nood aan internationale bescherming zouden hebben.

Dat jij en jouw zussen graag in België willen blijven omdat jullie het hier leuk vinden, heeft geen uitstaans met jullie asielmotieven en is geenszins van die aard om een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen (CGVS Ha(...), p. 6; CGVS He(...), p. 2; CGVS Ho(...), p. 5). Dit ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en evenmin onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming.

Tot slot verwees jullie advocaat naar het gegeven dat jullie niet in staat zullen zijn om naar school te gaan in Irak (CGVS He(...), p. 6-7). Dit is echter een ongefundeerde bewering daar er ook scholen zijn in Irak. Bovendien gingen jullie voor jullie vertrek ook al naar school in Irak, waardoor aangenomen kan worden dat jullie opnieuw de kans zullen krijgen om lessen te volgen in geval van een terugkeer naar Irak (CGVS Ha(...), p. 4; CGVS Ho(...), p. 4).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countrypos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org>), en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de COI Focus Irak - Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update), beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf, beschikbaar op of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat tijdens de verslagperiode op hetzelfde niveau bleef als in de periode 2019-2021. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers. De impact van de terroristische organisatie op de veiligheidssituatie liep in vergelijking met de vorige verslagperiode verder terug.

De sjiiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde ontaardde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjiieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, onder de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shaya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling die een volledig jaar had geduurd kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. Tijdens de verslagperiode heeft de VS verder ingezet op een terugtrekking van haar grondtroepen in Irak. Deze aftocht werd tegen eind 2021 afgesloten, maar betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EUAA Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien de vaststellingen met betrekking tot de verklaringen van jouw ouders betreffende jullie herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Erbil te worden beoordeeld.

De noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig – vormen samen de Koerdische Autonome Regio (KAR) en staan formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG).

Op 25 september 2017 hield de KRG een onafhankelijkheidsreferendum waarbij de absolute meerderheid van de kiezers zich voor de Koerdische onafhankelijkheid uitsprak. Het referendum zorgde voor een conflict tussen de Iraakse centrale overheid en de KRG, waarbij de Iraakse centrale overheid het referendum ongrondwettelijk verklaarde en de Koerdische gebieden tijdelijk isoleerde van de buitenwereld. Tegelijk werden de aanwezige Koerdische troepen door het Iraakse leger en de PMF verdreven uit Kirkuk en grote delen van de zogenaamde betwiste gebieden, waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. De KAR belandde als gevolg van het referendum in een politieke en diepe economische crisis. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olie-inkomsten bepaalt.

De voorbije jaren waren er in de KAR herhaaldelijk protesten over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidspersoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het aantal burgerslachtoffers bleef bovendien zeer beperkt.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden de afgelopen jaren verschillende keren het doelwit van raket- en droneaanvallen die worden toegeschreven aan sjiitische milities omwille van de spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Na de bijna volledige militaire afbouw van de VS en de internationale coalitie in Irak bleven pro-Iraanse milities aanslagen plegen op transporten voor westerse bedrijven en overheden. Op 13 maart 2022 vuurden de Iraanse Revolutionaire Wacht een twaalfal ballistische raketten af op Erbil waarbij het Amerikaans consulaat werd geraakt. Doorgaans vallen er geen slachtoffers bij deze aanvallen.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen - waaronder de KDPI Kurdistan Democratic Party of Iran (KDPI) en PJAK Kurdistan Free Life Party (PJAK), opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. De artillerieaanvallen leiden tot ontheemding binnen de getroffen regio's. In 2022 werden de aanvallen verder gezet en eisten ze eveneens een aantal burgerslachtoffers. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR.

Crimineel geweld, zoals ontvoeringen, moorden en overvallen, komen frequent voor in de KAR.

De voornaamste inbreuk op de veiligheid van burgers in de KAR vormen de Turkse (lucht-)aanvallen op doelen van de Koerdische Arbeiderspartij (PKK). De Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op doelwitten van de in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. De Turkse luchtmacht voerde talrijke aanvallen uit op stellingen van de PKK en ook op de grond kwam het tot gevechten tussen de Koerdische guerrilla en de Turkse landmacht. De Turkse strijdkrachten hebben militaire bases gebouwd op bergtoppen en – ketens en een netwerk van wegen aangelegd om de bases en Turks grondgebied met elkaar te verbinden en de controle over de bezette gebieden te versterken. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking.

In de KAR vonden in de periode van januari 2022 tot februari 2023 een aanzienlijk aantal veiligheidsincidenten plaats, voor het overgrote deel in het kader van het Turkse offensief in het noordelijk grensgebied. De strijdende partijen rapporteerden tevens aanzienlijk aantallen slachtoffers onder hun tegenstanders. Het aantal incidenten waarbij burgerslachtoffers vielen, alsook het aantal burgers dat hierbij omkwam, was evenwel relatief laag.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat 4.9 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. De drie provincies van de KAR tellen samen meer dan 600.000 IDP's en staan in de top vier van de provincies die het hoogste aantal IDP's opvangen. IDP's afkomstig uit de provincies Erbil en Dohuk zijn grotendeels teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Er werden geen IDP's geregistreerd afkomstig uit de provincie Suleimaniyah.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers ook over luchthavens beschikt in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

In de EUAA Guidance Note wordt aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Erbil, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat de situatie in de provincie Erbil thans niet van die aard is dat burgers er, louter door hun aanwezigheid, een reëel risico lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of jij persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurige geweld in de provincie Erbil, in jouw hoofd dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat jij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van jouw leven of persoon.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat in jouw hoofd geen eigen feiten werden aangehaald die een apart verzoek voor jou rechtvaardigen.

Het verzoek van jouw zussen wordt tevens niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

De tweede bestreden beslissing, genomen in hoofde van tweede verzoekster, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Jij, H(...) Ho(...) H(...) H(...), verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en Koerdische te zijn. Je bent geboren op (...) 2013 in Erbil.

Je verliet Irak en kwam samen met jouw ouders, A(...) H(...) H(...) A(...) (CG: (...); OV: (...)) & O(...) B(...) T(...) O(...) (CG: (...); OV: (...)), en twee zussen, H(...) He(...) H(...) H(...) (CG: (...); OV: (...)) & H(...) Ha(...) H(...) H(...) (CG: (...); OV: (...)), naar België waar jullie toekwamen op 24 november 2020. Jouw broer bevindt zich tot op heden nog in Irak.

Op 24 november 2020 dienden jouw vader en moeder een verzoek om internationale bescherming (VIB) in. Het verzoek van jouw moeder werd op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in naam van jou en jouw zussen als vergezellende minderjarigen ingediend. Er werd door hen verklaard dat ze Irak hadden verlaten omdat jouw vader bedreigd werd door leden van de Islamitische staat (IS). Alsook verklaarde jouw moeder aan het einde van haar persoonlijk onderhoud dat ze vreest dat jij en jouw twee zussen besneden zullen worden in geval van een terugkeer naar Irak.

Nadat jouw vader en moeder gehoord werden op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) werd op 23 maart 2023 een beslissing weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen daar de problemen die jouw vader gekend zou hebben in Irak niet aannemelijk waren, alsook kon geen geloof gehecht worden aan het gegeven dat jij en jouw zussen een risico op besnijdenis lopen in geval van terugkeer. Bovendien concludeerde het CGVS dat er ernstige twijfels bestonden omtrent de beweemde oorspronkelijke herkomst uit Kirkuk (Centraal-Irak). Tegen de beslissing van het CGVS gingen uw ouders in beroep en daarbij verwezen ze in het verzoekschrift ook op de algemene veiligheidssituatie in Irak. De beslissing van het CGVS werd op 13 november 2023 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

Jij en jouw twee zussen dienden, op 24 november 2023, in eigen naam een VIB in. Jullie weten niet zo goed waarom jullie Irak verlaten hebben, maar vermoeden dat het komt door de oorlog. Jullie willen niet terugkeren naar Irak omdat er daar oorlog is en omdat ze daar dingen doen met meisjes (cfr. vrouwenbesnijdenis).

Er werden geen documenten neergelegd ter ondersteuning van jullie verzoek.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud telkens plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer “de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een beslissing werd genomen.”

In dit geval blijkt uit het administratief dossier dat jij en jouw zussen niet in concreto kunnen duiden waarom jullie vertrokken zijn uit Irak en niet zouden kunnen terugkeren naar Irak. Zo geven jullie min of meer te verstaan omwille van de oorlog uit Irak vertrokken te zijn en daarom niet te kunnen terugkeren. Alsook vrezen jullie, hoewel dit niet letterlijk benoemd kon worden door jullie, besneden te worden in geval van terugkeer (CGVS Ha(...), p. 5, 6; CGVS He(...), p. 4, 5; CGVS Ho(...), p. 4, 5). Wat de oorlog waar jullie naar verwijzen betreft, dient opgemerkt te worden dat het niveau van geweld in Irak niet overal even hoog is. Onderaan deze motivering wordt uiteengezet waarom een loutere verwijzing naar “de oorlog” niet volstaat om in casu een vrees aannemelijk te maken (zie infra).

Wat de verwijzing naar het gegeven dat jullie besneden zouden worden in Irak betreft dient opgemerkt te worden dat dit niet aannemelijk werd gemaakt door jouw moeder, die dit reeds in haar initiële verzoek heeft aangehaald. Aangezien dit geen nieuw element betreft verwijst het CGVS naar de motivering in de beslissing en het arrest waarin jouw vader, A(...) H(...) H(...) A(...) (CG: (...); OV: (...)), en jouw moeder, O(...) B(...) T(...) O(...) (CG: (...); OV: (...)), de vluchtelingenstatus en ook de status van subsidiaire bescherming geweigerd wordt (Administratief dossier – Blauwe map). Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat jullie, op basis van ditzelfde motief, wel een nood aan internationale bescherming zouden hebben.

Dat jij en jouw zussen graag in België willen blijven omdat jullie het hier leuk vinden, heeft geen uitstaans met jullie asielmotieven en is geenszins van die aard om een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen (CGVS Ha(...), p. 6; CGVS He(...), p. 2; CGVS Ho(...), p. 5). Dit ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en evenmin onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming.

Tot slot verwees jullie advocaat naar het gegeven dat jullie niet in staat zullen zijn om naar school te gaan in Irak (CGVS He(...), p. 6-7). Dit is echter een ongefundeerde bewering daar er ook scholen zijn in Irak. Bovendien gingen jullie voor jullie vertrek ook al naar school in Irak waardoor aangenomen kan worden dat jullie opnieuw de kans zullen krijgen om lessen te volgen in geval van een terugkeer naar Irak (CGVS Ha(...), p. 4; CGVS Ho(...), p. 4).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countryspos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org>), en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er

op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgt het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de COI Focus Irak - Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf, beschikbaar op of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat tijdens de verslagperiode op hetzelfde niveau bleef als in de periode 2019-2021. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers. De impact van de terroristische organisatie op de veiligheidssituatie liep in vergelijking met de vorige verslagperiode verder terug.

De sjiiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde ontaardde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjiieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, onder de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shaya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling die een volledig jaar had geduurd kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. Tijdens de verslagperiode heeft de VS verder ingezet op een terugtrekking van haar grondtroepen in Irak. Deze aftocht werd tegen eind 2021 afgesloten, maar betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EUAA Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het

gebied van waar u afkomstig bent. Gezien de vaststellingen met betrekking tot de verklaringen van jouw ouders betreffende jullie herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Erbil te worden beoordeeld.

De noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig – vormen samen de Koerdische Autonome Regio (KAR) en staan formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG).

Op 25 september 2017 hield de KRG een onafhankelijkheidsreferendum waarbij de absolute meerderheid van de kiezers zich voor de Koerdische onafhankelijkheid uitsprak. Het referendum zorgde voor een conflict tussen de Iraakse centrale overheid en de KRG, waarbij de Iraakse centrale overheid het referendum ongrondwettelijk verklaarde en de Koerdische gebieden tijdelijk isoleerde van de buitenwereld. Tegelijk werden de aanwezige Koerdische troepen door het Iraakse leger en de PMF verdreven uit Kirkuk en grote delen van de zogenaamde betwiste gebieden, waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. De KAR belandde als gevolg van het referendum in een politieke en diepe economische crisis. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olie-inkomsten bepaalt.

De voorbije jaren waren er in de KAR herhaaldelijk protesten over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidsperoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het aantal burgerslachtoffers bleef bovendien zeer beperkt.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden de afgelopen jaren verschillende keren het doelwit van raket- en droneaanvallen die worden toegeschreven aan sjiitische milities omwille van de spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Na de bijna volledige militaire afbouw van de VS en de internationale coalitie in Irak bleven pro-Iraanse milities aanslagen plegen op transporten voor westerse bedrijven en overheden. Op 13 maart 2022 vuurden de Iraanse Revolutionaire Wacht een twaalfal ballistische raketten af op Erbil waarbij het Amerikaans consulaat werd geraakt. Doorgaans vallen er geen slachtoffers bij deze aanvallen.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen - waaronder de KDPI Kurdistan Democratic Party of Iran (KDPI) en PJAK Kurdistan Free Life Party (PJAK), opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. De artillerieaanvallen leiden tot ontheemding binnen de getroffen regio's. In 2022 werden de aanvallen verder gezet en eisten ze eveneens een aantal burgerslachtoffers. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR.

Crimineel geweld, zoals ontvoeringen, moorden en overvallen, komen frequent voor in de KAR.

De voornaamste inbreuk op de veiligheid van burgers in de KAR vormen de Turkse (lucht-)aanvallen op doelen van de Koerdische Arbeiderspartij (PKK). De Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op doelwitten van de in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. De Turkse luchtmacht voerde talrijke aanvallen uit op stellingen van de PKK en ook op de grond kwam het tot gevechten tussen de Koerdische guerrilla en de Turkse landmacht. De Turkse strijdkrachten hebben militaire bases gebouwd op bergtoppen en – ketens en een netwerk van wegen aangelegd om de bases en Turks grondgebied met elkaar te verbinden en de controle over de bezette gebieden te versterken. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking.

In de KAR vonden in de periode van januari 2022 tot februari 2023 een aanzienlijk aantal veiligheidsincidenten plaats, voor het overgrote deel in het kader van het Turkse offensief in het noordelijk grensgebied. De strijdende partijen rapporteerden tevens aanzienlijk aantallen slachtoffers onder hun tegenstanders. Het aantal incidenten waarbij burgerslachtoffers vielen, alsook het aantal burgers dat hierbij omkwam, was evenwel relatief laag.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat 4.9 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. De drie provincies van de KAR tellen samen meer dan 600.000 IDP's en staan in de top vier van de provincies die het hoogste aantal IDP's opvangen. IDP's afkomstig uit de provincies Erbil en Dohuk zijn grotendeels teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Er werden geen IDP's geregistreerd afkomstig uit de provincie Suleimaniyah.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers ook over luchthavens beschikt in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

In de EUAA Guidance Note wordt aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Erbil, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. v. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat de situatie in de provincie Erbil thans niet van die aard is dat burgers er, louter door hun aanwezigheid, een reëel risico lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of jij persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurige geweld in de provincie Erbil, in jouw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat jij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van jouw leven of persoon.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat in jouw hoofde geen eigen feiten werden aangehaald die een apart verzoek voor jou rechtvaardigen.

Het verzoek van jouw zussen wordt tevens niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

De derde bestreden beslissing, die in hoofde van derde verzoekster werd genomen, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Jij, H(...) He(...) H(...) H(...), verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en Koerdische te zijn. Je bent geboren op (...) 2015 in Erbil.

Je verliet Irak en kwam samen met jouw ouders, A(...) H(...) H(...) A(...) (CG: (...); OV: (...)) & O(...) B(...) T(...) O(...) (CG: (...); OV: (...)), en twee zussen, H(...) Ho(...) H(...) H(...) (CG: (...); OV: (...)) & H(...) Ha(...) H(...) H(...) (CG: (...); OV: (...)), naar België waar jullie toekwamen op 24 november 2020. Jouw broer bevindt zich tot op heden nog in Irak.

Op 24 november 2020 dienden jouw vader en moeder een verzoek om internationale bescherming (VIB) in. Het verzoek van jouw moeder werd op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in naam van jou en jouw zussen als vergezellende minderjarigen ingediend. Er werd door hen verklaard dat ze Irak hadden verlaten omdat jouw vader bedreigd werd door leden van de Islamitische staat (IS). Alsook verklaarde jouw moeder aan het einde van haar persoonlijk onderhoud dat ze vreest dat jij en jouw twee zussen besneden zullen worden in geval van een terugkeer naar Irak.

Nadat jouw vader en moeder gehoord werden op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) werd op 23 maart 2023 een beslissing weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen daar de problemen die jouw vader gekend zou hebben in Irak niet aannemelijk waren, alsook kon geen geloof gehecht worden aan het gegeven dat jij en jouw zussen een risico op besnijdenis lopen in geval van terugkeer. Bovendien concludeerde het CGVS dat er ernstige twijfels bestonden omtrent de beweerde oorspronkelijke herkomst uit Kirkuk (Centraal-Irak). Tegen de beslissing van het CGVS gingen uw ouders in beroep en daarbij verwezen ze in het verzoekschrift ook op de algemene veiligheidssituatie in Irak. De beslissing van het CGVS werd op 13 november 2023 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

Jij en jouw twee zussen dienden, op 24 november 2023, in eigen naam een VIB in. Jullie weten niet zo goed waarom jullie Irak verlaten hebben maar vermoeden dat het komt door de oorlog. Jullie willen niet terugkeren naar Irak omdat er daar oorlog is en omdat ze daar dingen doen met meisjes (cfr. vrouwenbesnijdenis).

Er werden geen documenten neergelegd ter ondersteuning van jullie verzoek.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud telkens plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer “de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een beslissing werd genomen.”

In dit geval blijkt uit het administratief dossier dat jij en jouw zussen niet in concreto kunnen duiden waarom jullie vertrokken zijn uit Irak en niet zouden kunnen terugkeren naar Irak. Zo geven jullie min of meer te verstaan omwille van de oorlog uit Irak vertrokken te zijn en daarom niet te kunnen terugkeren. Alsook vrezen jullie, hoewel dit niet letterlijk benoemd kon worden door jullie, besneden te worden in geval van terugkeer (CGVS Ha(...), p. 5, 6; CGVS He(...), p. 4, 5; CGVS Ho(...), p. 4, 5). Wat de oorlog waar jullie naar verwijzen betreft, dient opgemerkt te worden dat het niveau van geweld in Irak niet overal even hoog is. Onderaan deze motivering wordt uiteengezet waarom een loutere verwijzing naar “de oorlog” niet volstaat om in casu een vrees aannemelijk te maken (zie infra).

Wat de verwijzing naar het gegeven dat jullie besneden zouden worden in Irak betreft, dient opgemerkt te worden dat dit niet aannemelijk werd gemaakt door jouw moeder, die dit reeds in haar initiële verzoek heeft aangehaald. Aangezien dit geen nieuw element betreft verwijst het CGVS naar de motivering in de beslissing en het arrest waarin jouw vader, A(...) H(...) H(...) A(...) (CG: (...); OV: (...)), en jouw moeder, O(...) B(...) T(...) O(...) (CG: (...); OV: (...)), de vluchtelingenstatus en ook de status van subsidiaire bescherming geweigerd wordt (Administratief dossier – Blauwe map). Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat jullie, op basis van ditzelfde motief, wel een nood aan internationale bescherming zouden hebben.

Dat jij en jouw zussen graag in België willen blijven omdat jullie het hier leuk vinden heeft geen uitstaans met jullie asielmotieven en is geenszins van die aard om een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen (CGVS Ha(...), p. 6; CGVS He(...), p. 2; CGVS Ho(...), p. 5). Dit ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en evenmin onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming.

Tot slot verwees jullie advocaat naar het gegeven dat jullie niet in staat zullen zijn om naar school te gaan in Irak (CGVS He(...), p. 6-7). Dit is echter een ongefundeerde bewering daar er ook scholen zijn in Irak. Bovendien gingen jullie voor jullie vertrek ook al naar school in Irak waardoor aangenomen kan worden dat jullie opnieuw de kans zullen krijgen om lessen te volgen in geval van een terugkeer naar Irak (CGVS Ha(...), p. 4; CGVS Ho(...), p. 4).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countrypos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org>), en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de COI Focus Irak - Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf ; en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf, beschikbaar op of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat tijdens de verslagperiode op hetzelfde niveau bleef als in de periode 2019-2021. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers. De impact van de terroristische organisatie op de veiligheidssituatie liep in vergelijking met de vorige verslagperiode verder terug.

De sjiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde ontaardde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjiiten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, onder de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling die een volledig jaar had geduurd kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. Tijdens de verslagperiode heeft de VS verder ingezet op een terugtrekking van haar grondtroepen in Irak. Deze aftocht werd tegen eind 2021 afgesloten, maar betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EUAA Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien de vaststellingen met betrekking tot de verklaringen van jouw ouders betreffende jullie herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Erbil te worden beoordeeld.

De noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig – vormen samen de Koerdische Autonome Regio (KAR) en staan formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG).

Op 25 september 2017 hield de KRG een onafhankelijkheidsreferendum waarbij de absolute meerderheid van de kiezers zich voor de Koerdische onafhankelijkheid uitsprak. Het referendum zorgde voor een conflict tussen de Iraakse centrale overheid en de KRG, waarbij de Iraakse centrale overheid het referendum ongrondwettelijk verklaarde en de Koerdische gebieden tijdelijk isoleerde van de buitenwereld. Tegelijk werden de aanwezige Koerdische troepen door het Iraakse leger en de PMF verdreven uit Kirkuk en grote delen van de zogenaamde betwiste gebieden, waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. De KAR belandde als gevolg van het referendum in een politieke en diepe economische crisis. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olie-inkomsten bepaalt.

De voorbije jaren waren er in de KAR herhaaldelijk protesten over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidspersoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het aantal burgerslachtoffers bleef bovendien zeer beperkt.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden de afgelopen jaren verschillende keren het doelwit van raket- en droneaanvallen die worden toegeschreven aan sjiitische milities omwille van de spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Na de bijna volledige militaire afbouw van de VS en de internationale coalitie in Irak bleven pro-Iraanse milities aanslagen plegen op transporten voor westerse bedrijven en overheden. Op 13 maart 2022 vuurden de Iraanse Revolutionaire Wacht een twaalftal ballistische raketten af op Erbil waarbij het Amerikaans consulaat werd geraakt. Doorgaans vallen er geen slachtoffers bij deze aanvallen.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen - waaronder de KDPI Kurdistan Democratic Party of Iran (KDPI) en PJAK Kurdistan Free Life Party (PJAK), opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. De artillerieaanvallen leiden tot ontheemding binnen de getroffen regio's. In 2022 werden de aanvallen verder gezet en eisten ze eveneens een aantal burgerslachtoffers. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR.

Crimineel geweld, zoals ontvoeringen, moorden en overvallen, komen frequent voor in de KAR.

De voornaamste inbreuk op de veiligheid van burgers in de KAR vormen de Turkse (lucht-)aanvallen op doelen van de Koerdische Arbeiderspartij (PKK). De Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op doelwitten van de in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. De Turkse luchtmacht voerde talrijke aanvallen uit op stellingen van de PKK en ook op de grond kwam het tot gevechten tussen de Koerdische guerrilla en de Turkse landmacht. De Turkse strijdkrachten hebben militaire bases gebouwd op bergtoppen en – ketens en een netwerk van wegen aangelegd om de bases en Turks grondgebied met elkaar te verbinden en de controle over de bezette gebieden te versterken. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking.

In de KAR vonden in de periode van januari 2022 tot februari 2023 een aanzienlijk aantal veiligheidsincidenten plaats, voor het overgrote deel in het kader van het Turkse offensief in het noordelijk grensgebied. De strijdende partijen rapporteerden tevens aanzienlijk aantallen slachtoffers onder hun tegenstanders. Het aantal incidenten waarbij burgerslachtoffers vielen, alsook het aantal burgers dat hierbij omkwam, was evenwel relatief laag.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat 4.9 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. De drie provincies van de KAR tellen samen meer dan 600.000 IDP's en staan in de top vier

van de provincies die het hoogste aantal IDP's opvangen. IDP's afkomstig uit de provincies Erbil en Dohuk zijn grotendeels teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Er werden geen IDP's geregistreerd afkomstig uit de provincie Suleimaniyah.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers ook over luchthavens beschikt in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

In de EUAA Guidance Note wordt aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Erbil, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat de situatie in de provincie Erbil thans niet van die aard is dat burgers er, louter door hun aanwezigheid, een reëel risico lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of jij persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurige geweld in de provincie Erbil, in jouw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat jij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van jouw leven of persoon.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat in jouw hoofde geen eigen feiten werden aangehaald die een apart verzoek voor jou rechtvaardigen.

Het verzoek van jouw zussen wordt tevens niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van “de algemene beginselen van goed bestuur” en van “de algemene beginselen van voorzichtigheid en voorzorg”.

De verzoekende partijen onderbouwen hun middel als volgt:

“(…)

De argumentatie van het CGVS overtuigt niet.

Bij een terugkeer naar Irak zullen de verzoekers gedwongen worden besneden. De jonge verzoekers hebben dit ook aangegeven in hun verzoek, zowel bij de vragenlijst als bij het verhoor.

Ha(…) verklaarde uitdrukkelijk dat zij niet terug wil naar Irak als volgt (persoonlijk onderhoud CGVS blz. 5,6):
(…)

Ten onrechte stelt de verwerende partij dat dit gegeven reeds werd aangehaald in het initiële verzoek van hun moeder. Het betreft hier wel degelijk een nieuw element, daar de verzoekers dit op heden wel aannemelijk kunnen maken.

Zij leggen namelijk medische attesten voor van zichzelf, waaruit blijkt dat zij niet besneden zijn, en van hun moeder, mevrouw O(…) B(…) T(…) O(…), die wel deze vernederende en onmenselijke behandeling heeft moeten ondergaan. Hun lot bij terugkeer is eveneens slachtoffer te worden van genitale verminking. Een terugkeer zou hen blootstellen aan onmenselijke en vernederende behandelingen, zonder bescherming door de lokale Islamitische wetten.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de wet van 15 december 1980 stelt dat een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan worden verklaard als de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen. Echter, de minderjarige vreemdelingen kunnen nieuwe elementen of omstandigheden aanvoeren die niet in het oorspronkelijke verzoek zijn opgenomen. De specifieke dreiging van besnijdenis kan als een nieuw element worden beschouwd, vooral als er nieuwe bewijzen of getuigenissen zijn die deze dreiging ondersteunen.

Welnu, uit de medische attesten van verzoekers blijkt dat zij op heden niet besneden zijn, terwijl hun moeder dat wel is. (stuk 3) Aanvullend maken zij nog een getuigenverklaring over van een plaatselijke arts in Irak (stuk 4):

(…)

09.

In casu gaat het om nieuwe elementen die niet aan bod zijn gekomen in een eerder asielverzoek. De verwerende partij heeft destijds gesteld dat de besnijdenis van de moeder van verzoekers loutere beweringen zijn en niet concreet zijn gestaafd. Dit is manifest weerlegd met een medisch attest gecombineerd met de getuigenverklaring van de dokter die de besnijdenis bevestigt. (stukken 3-4).

De besnijdenis is dus een reëel probleem in de regio van waar verzoekers afkomstig zijn en dient als nieuw element te worden beschouwd dat door het CGVS moest worden onderzocht. In deze beslissing wordt dit terzijde geschoven, terwijl nergens (noch in het eerste verzoek tot internationale bescherming, noch in deze bestreden beslissing) werd gemotiveerd, noch onderzoek werd gedaan naar de aangegeven vrees.

Het is aan verwerende partij om de aannemelijk gemaakte elementen te onderzoeken en te beoordelen, in samenwerking met de asielzoeker en daarbij rekening te houden met alle relevante informatie met betrekking tot het land van herkomst van de asielzoeker. De motiveringsplicht van het CGVS vereist niet dat hij het bestaan van valse of tegenstrijdige verklaringen aantoon, maar veeleer dat hij de redenen uiteenzet waarom

de verzoeker hem er niet van heeft overtuigd dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft indien hij naar zijn land van herkomst wordt teruggestuurd.

De genomen conclusies van het CGVS zijn louter gebaseerd op een zeer kort onderhoud met de minderjarigen, waarbij nog minder werd gepolst op hun niveau naar de genitale verminking.

Verwerende partij schendt aldus de motiveringsplicht.

10.

De dreiging van besnijdenis is een ernstige schending van de rechten van het kind en kan op zichzelf voldoende zijn om internationale bescherming te rechtvaardigen.

Hoewel de moeder dit eerder heeft aangehaald, kan de specifieke dreiging voor de minderjarige meisjes opnieuw worden beoordeeld, vooral als er nieuwe informatie of context is die deze dreiging ondersteunt. Het feit dat de moeder dit eerder heeft aangehaald, betekent niet automatisch dat de dreiging niet reëel is voor de kinderen.

Te meer zij medische attesten alsook een getuigenverklaring, dewelke strookt met de realiteit van de medische attesten, overmaken, kan worden geconcludeerd dat de verzoekers bij terugkeer naar Irak een reëel risico lopen op genitale verminking. Dit vormt een ernstige schending van hun fundamentele rechten en rechtvaardigt de toekenning van internationale bescherming.

11.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) heeft in verschillende arresten erkend dat vrouwelijke genitale verminking (FGM) een vorm van vervolging is die recht geeft op internationale bescherming. In arrest nr. 213146 dd. 29.11.2018 van de RvV werd geoordeeld dat de dreiging van FGM een ernstige schending van de lichamelijke integriteit vormt en dat de bescherming tegen dergelijke praktijken niet altijd gegarandeerd kan worden in het land van herkomst. De RvV benadrukte dat de dreiging van herhaalde besnijdenis, vooral in gevallen waarin de betrokkene reeds een episode van infibulatie/deinfibulatie heeft ondergaan, een gegronde vrees voor vervolging kan vormen.

In een ander arrest, nr. 143740 dd. 21.04.2015, stelde de RvV dat de culturele en sociale druk om FGM uit te voeren in bepaalde gemeenschappen zo sterk kan zijn dat de betrokkene bij terugkeer een reëel risico loopt om opnieuw slachtoffer te worden van deze praktijk. De Raad erkende dat de bescherming door de lokale autoriteiten vaak ontoereikend is en dat de betrokkene daardoor geen effectieve bescherming kan genieten tegen FGM.

12.

Bovendien stelt artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet dat het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds is vervolgd of reeds rechtstreeks is bedreigd, een ernstige aanwijzing is voor de gegronde vrees van de asielzoeker voor vervolging, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging niet opnieuw zal plaatsvinden. Deze bepaling vestigt een gegrond vermoeden van vrees ten gunste van verzoekers die aantonen dat hun moeder reeds is vervolgd of rechtstreeks is bedreigd met vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. In casu heeft de moeder van verzoekers genitale verminking ondergaan en zal een soortgelijke verminking worden herhaald indien zij naar hun land zouden terugkeren. Aan verzoekers dient derhalve de gevraagde internationale bescherming te worden verleend. Verzoekers hebben redenen om te vrezen voor vervolging wegens hun lidmaatschap van de vrouwengroep.

13.

Wat betreft de conclusie van het CGVS dat verzoekers graag in België willen verblijven, is het onjuist om te stellen dat dit geen verband houdt met de asielmotieven. De jonge verzoekers hebben aangegeven dat zij in België willen blijven vanwege de veiligheid en de mogelijkheden die zij hier hebben, waaronder toegang tot onderwijs. Dit is een legitiem asielmotief, aangezien het recht op onderwijs en een veilige omgeving fundamentele rechten zijn die beschermd moeten worden.

Artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) verbiedt onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Het risico dat de verzoekers bij terugkeer naar Irak zullen worden blootgesteld aan verregaande materiële deprivatie, waaronder het onvermogen om naar school te gaan, kan een schending van dit artikel vormen.

De verzoekers hebben aangegeven dat zij niet kunnen lezen en schrijven in het Koerdisch en dat zij slechts beperkt Koerdisch spreken. (persoonlijk onderhoud Ha(...) blz. 5; persoonlijk onderhoud He(...) blz. 4)

Dit maakt het voor hen onmogelijk om hun onderwijs in Irak voort te zetten, wat hun toekomstperspectieven ernstig schaadt.

Het argument van het CGVS dat de verzoekers onmiddellijk weer naar school kunnen gaan in Irak, houdt bovendien geen rekening met de praktische en veiligheidsproblemen die gepaard gaan met het onderwijs in conflictgebieden.

De algemene veiligheidssituatie in Irak blijft zorgwekkend, en specifieke regio's kunnen nog steeds gevaarlijk zijn.

Verzoekers zijn afkomstig van Erbil, doch wonen al sinds 2003 in Kirkuk. Dit is de laatste verblijfplaats van het gezin in hun land van herkomst en wordt volledigheidshalve gestaafd aan de hand van volgend document "een vergunning voor een landbouw pomp". (stuk 5) Hieruit blijkt dat de landbouwpomp geplaatst werd op een stuk land in het gouvernement Kirkuk gemeente Debs, deelgemeente Sarkaran. De naam van de persoon die het recht heeft om te handelen (eigenaar) is de grootvader langs vaderszijde van verzoekers,

namelijk H(...) A(...) S(...). De vader van verzoekers erfde het stuk grond en de landbouw pomp van zijn vader.

Aldus de laatste woonplaats van verzoekers bevond zich in Kirkuk. Op vandaag hebben zij geen enkele banden met Erbil zodat een terugkeer aldaar niet alleen extreem onveilig, doch tevens praktisch gezien volstrekt onmogelijk is.

De situatie in Kirkuk, waar verzoekers de laatste 20 jaar hebben gewoond, is onveilig. Volgens een rapport van 26.04.2023 (stuk 6) waren er van januari 2022 tot februari 2023 175 geweldsincidenten met 72 dodelijke afloop, waaronder burgerslachtoffers. ISIS handhaaft een ondergronds netwerk, waarbij de lokale bevolking vooral 's nachts het doelwit is van ontvoeringen, afpersing en overvallen.

Verzoekers vrezen voor hun leven en de bedreigingen moeten serieus worden genomen.

Bovendien kunnen persoonlijke omstandigheden, zoals etnische of religieuze achtergrond, de dreiging voor de betrokkenen vergroten, zelfs in relatief veiligere gebieden. De kwaliteit van het onderwijs, de toegankelijkheid en de veiligheid van de kinderen tijdens hun reis naar school kunnen ernstig worden aangetast door de algemene onveiligheid en instabiliteit in het land.

Het Verdrag inzake de Rechten van het Kind, dat door België is geratificeerd, vereist dat de belangen van het kind de eerste overweging zijn in alle acties die hen aangaan. Dit betekent dat de specifieke behoeften en kwetsbaarheden van de minderjarige vreemdelingen zorgvuldig moeten worden beoordeeld en gewogen.

De verzoekers hebben zich goed aangepast aan de Belgische samenleving, spreken perfect Nederlands en hebben toegang tot kwalitatief hoogstaand onderwijs. Het terugsturen van deze kinderen naar een onveilige en instabiele omgeving waar zij geen toegang hebben tot onderwijs, zou in strijd zijn met hun fundamentele rechten en belangen.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat de situatie van de meisjes, de huidige verzoekers, niet hetzelfde is als die van hun ouders. Hoewel het verzoek om internationale bescherming van hun ouders reeds is geanalyseerd, moeten de specifieke omstandigheden en behoeften van de minderjarige meisjes afzonderlijk worden beoordeeld.

Het is essentieel om te erkennen dat deze kinderen inmiddels "verwesterd" zijn en dat hun terugkeer naar een traditioneel Iraaks-Koerdisch gebied hen zou blootstellen aan aanzienlijke risico's en ontberingen.

Het CGVS heeft echter geen individuele beoordeling gemaakt waarbij er rekening wordt gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de zichtbaarheid van de verzoekers en de zichtbaarheid van de normoverschrijding. De drie minderjarige meisjes hebben een aanzienlijk deel van hun vormende jaren in België doorgebracht, waar zij zijn opgegroeid met westerse waarden en normen. Hun jonge leeftijd maakt hen extra kwetsbaar, en hun terugkeer naar een conservatieve omgeving in Irak zou hen blootstellen aan aanzienlijke risico's, waaronder het onvermogen om hun onderwijs voort te zetten en de dreiging van vervolging vanwege hun verwesterde gedrag.

Voorname bezorgdheden tonen onmiskenbaar aan dat de minderjarige vreemdelingen wel degelijk recht hebben op internationale bescherming. Hun terugkeer naar Irak zou hen blootstellen aan onmenselijke en vernederende behandelingen, in strijd met artikel 3 EVRM, en zou hun fundamentele rechten op onderwijs en een veilige omgeving schenden, zoals gewaarborgd door het Verdrag inzake de Rechten van het Kind.

Bovendien hebben zij aangetoond dat hun verwesterde gedrag en levensstijl fundamenteel zijn voor hun identiteit, wat hen extra kwetsbaar maakt voor vervolging bij terugkeer naar Irak. Het CGVS heeft nagelaten om deze specifieke omstandigheden en kwetsbaarheden in hun beoordeling mee te nemen, wat leidt tot een onvolledige en onjuiste beslissing."

3.1.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden, bijkens de inventaris, volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

"3. Medische attesten vaststelling al dan niet besnijdenis dd. 19.05.2022

4. Recente getuigenverklaring plaatselijke Iraakse dokter dat moeder van verzoekers weldegelijk besneden is

5. Vergunning voor een landbouw pomp

6. Rapport veiligheidssituatie Irak dd. 26.04.2023: situatie Kirkuk".

3.2. Nieuwe elementen

3.2.1. Op 30 oktober 2024 legt de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin zij een analyse maakt van de veiligheidssituatie in Irak en de provincie Erbil met inachtneming van landeninformatie waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissingen, alsook de COI Focus "Irak: veiligheidsincidenten in de Koerdische Autonome Regio (KAR)" van 28 september 2023 en het "Country of Origin Report Iraq: security situation" van EUAA van mei 2024, als bijkomende informatiebronnen.

3.2.2. Ter terechtzitting leggen de verzoekende partijen overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarbij zij een aanbevelingsbrief van hun school voegen (aanvullende nota verzoekende partijen, stuk 1).

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekende partijen daarop.

3.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

3.3.2.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 doch geven zij niet de minste toelichting over de wijze waarop zij dit artikel geschonden achten. De Raad ziet overigens niet in op welke wijze artikel 1 van deze wet, dat het toepassingsgebied ervan omschrijft, door de bestreden beslissingen geschonden zou (kunnen) zijn.

3.3.2.2. In de mate dat verzoekende partijen de schending aanvoeren van *“de algemene beginselen van voorzichtigheid en voorzorg”*, moet worden opgemerkt dat de Raad geen dergelijke beginselen bekend zijn en dat verzoekende partijen nalaten hierbij verdere toelichting te geven. Verzoekende partijen preciseren verder niet welke *“algemene beginselen van behoorlijk bestuur”* zij geschonden achten.

3.3.2.3. In de mate dat de verzoekende partijen aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in dezen beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

3.3.2.4. Het enige middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

3.3.3. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een *“afdoende”* wijze. Het begrip *“afdoende”* impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

In casu wordt in de motieven van de bestreden beslissingen verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Tevens bevatten deze beslissingen een motivering in feite, met name dat de verzoeken om internationale bescherming van de verzoekende partijen niet-ontvankelijk zijn omdat in hun hoofde geen eigen feiten werden aangehaald die een apart verzoek voor hen rechtvaardigen. De commissaris-generaal overweegt daarbij dat (i) de verzoekende partijen niet *in concreto* kunnen duiden waarom ze vertrokken zijn uit Irak en niet zouden kunnen terugkeren, (ii) niet kan worden aangenomen dat de verzoekende partijen nood aan internationale bescherming hebben omdat zij in Irak zouden besneden worden, daar dit motief al werd aangehaald door hun moeder in haar initiële verzoek en door haar niet aannemelijk werd gemaakt, (iii) het feit dat de verzoekende partijen in België willen blijven omdat ze het hier leuk vinden, geen uitstaans heeft met hun asielmotieven, (iv) het een ongefundeerde bewering is van hun advocaat dat de verzoende partijen niet in staat zullen zijn om naar school te gaan in Irak, en (v) de situatie in de provincie Erbil thans niet van die aard is dat burgers er, louter door hun aanwezigheid, een reëel risico lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel

48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissingen omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissingen onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissingen worden gelezen zodat de verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hierdoor tevens hebben kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voldaan. De verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat de verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

3.3.4. De bestreden beslissingen werden genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem of haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp dat heeft geleid tot de invoeging van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° in de Vreemdelingenwet wordt gesteld:

“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl.St. Kamer, 2016-17, nr. 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

Uit het administratief dossier blijkt dat de ouders van de verzoekende partijen elk een verzoek om internationale bescherming indienden op 24 november 2020 en dat zij in het kader van hun verzoeken op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) werden gehoord. Op 23 maart 2023 werd de ouders van de verzoekende partijen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd. De Raad bevestigde dit in zijn arrest met nummer 296 903 van 13 november 2023. Op 24 november 2023 dienden de verzoekende partijen elk in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Zij verklaren dat ze vermoeden Irak verlaten te hebben omwille van de oorlog en geven aan dat zij bij een terugkeer naar Irak besneden zouden worden (administratief dossier (hierna: AD), stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van Ha, p. 5 - 6; notities van het persoonlijk onderhoud van Ho., p. 4 – 5; notities van het persoonlijk onderhoud van He., p. 5). Hun advocaat voegde hieraan toe dat zij bij een terugkeer niet in de mogelijkheid zouden zijn naar school te gaan in Irak en dat ze het risico lopen om er in een situatie van verregaande materiële deprivatie terecht te komen (AD, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van He., p. 6-7). Ter staving van hun verzoeken om internationale bescherming leggen de verzoekende partijen geen documenten neer.

Wat de verzoekende partijen hun verklaringen betreft dat zij zullen worden besneden bij een eventuele terugkeer naar Irak, merkt de Raad in navolging van de commissaris-generaal op dat de moeder van de verzoekende partijen dit in het kader van haar verzoek om internationale bescherming reeds aanhaalde, en dit niet aannemelijk werd geacht door het CGVS, wat bevestigd werd door de Raad in zijn arrest met nummer 296 903 van 13 november 2023. De verzoekende partijen voeren in hun verzoekschrift aan dat het hier wel degelijk “een nieuw element” betreft, “daar de verzoekers dit op heden wel aannemelijk kunnen maken”. Zij verwijzen in dit kader naar (Belgische) medische attesten waaruit blijkt dat zij niet genitaal verminkt werden, maar hun moeder wel, en naar een getuigenverklaring van een plaatselijke arts in Irak die eveneens bevestigt dat hun moeder besneden is, van welke documenten zij kopieën bij hun verzoekschrift voegen (stukkenbundel verzoekende partijen, stukken 3 en 4). De Raad merkt op dat de Belgische medische attesten gevoegd bij het verzoekschrift reeds door de moeder van de verzoekende partijen werden

neergelegd in het kader van haar verzoek om internationale bescherming en dat deze attesten terdege in rekening werden genomen bij de beoordeling van dit verzoek door zowel het CGVS als de Raad. Zoals reeds opgemerkt door het CGVS in de weigeringsbeslissing aangaande de moeder van de verzoekende partijen van 23 maart 2023, en door de Raad bevestigd in zijn arrest van 13 november 2023, kan uit het attest dat op haar betrekking heeft niet blijken dat zij effectief besneden is. Dat de verzoekende partijen niet besneden zijn, zoals blijkt uit de medische attesten die op hen betrekking hebben, wordt niet betwist. Wat betreft de getuigenverklaring, dient te worden vastgesteld dat deze van 15 april 2024 dateert, waardoor de vraag rijst hoe een plaatselijke arts in Irak objectief kan vaststellen dat de moeder van de verzoekende partijen besneden is terwijl zij zich in België bevindt. Verder is niet duidelijk op basis van welke objectieve medische vaststellingen de arts kon attesteren dat de moeder van de verzoekende partijen drie jaar oud was toen ze zou zijn besneden en dat ook haar moeder en zus besneden werden. Deze informatie wordt klaarblijkelijk vermeld op de verklaring van de persoon die de betrokken arts verzocht heeft om het attest op te stellen, wat het gesolliciteerde karakter van niet alleen dit attest maar ook de inhoud ervan bevestigt. Nog daargelaten voorgaande inhoudelijke bemerkingen, dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen slechts een fotokopie van de getuigenverklaring bijbrengen. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan slechts een beperkte bewijswaarde worden verleend (cf. RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Tevens dient te worden gewezen op objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier waaruit blijkt dat in Irak allerhande documenten makkelijk kunnen worden vervalst of verkregen, waardoor de bewijswaarde van Iraakse documenten relatief is (AD, stuk 6 'Landeninformatie', nr. 2: COI Focus "*Irak. Corruptie en documentenfraude*" van 20 mei 2021). Het voorgaande in acht genomen, kunnen de verzoekende partijen niet worden gevolgd waar zij in hun verzoekschrift van mening zijn dat de door hen gevoegde medische attesten en getuigenverklaring de bewering dat hun moeder in Irak besneden is, staven.

Er dient bovendien op te worden gewezen dat reeds door het CGVS en de Raad werd besloten dat, daargelaten de vraag of de moeder van de verzoekende partijen al dan niet besneden is, zij niet aannemelijk heeft kunnen maken dat zij effectief genitale verminking vreest voor haar dochters. Zo bleek dat de moeder van de verzoekende partijen niet verder kwam dan te stellen dat dit een gewoonte is in Irak en haar dochters nog te jong waren bij vertrek, maar dat zij terzelfdertijd verklaarde dat er geen vaste leeftijd is waarop dit zou moeten gebeuren, en de wil tot besnijdenis van haar dochters door haar stam of familie nooit werd geuit (AD, stuk 6, 'Landeninformatie', notities van het persoonlijk onderhoud van O. B. T. O, p. 11 - 12). De blote bewering in voorliggend verzoekschrift dat dit *"een reëel probleem (is) in de regio van waar verzoekers afkomstig zijn"*, doet hieraan geen afbreuk. De Raad stelt dan ook vast dat, zelfs zo zou worden aangenomen dat de moeder van de verzoekende partijen genitaal verminkt werd, er in hoofde van de verzoekende partijen niet kan worden aangenomen dat zij op basis van een risico op vrouwelijke genitale verminking nood zouden hebben aan internationale bescherming. Zij dienen dit risico *in concreto* aannemelijk te maken, doch blijven hiertoe in gebreke. Waar de verzoekende partijen nog aanvoeren dat de conclusies van het CGVS *"louter gebaseerd (zijn) op een zeer kort onderhoud met de minderjarigen, waarbij nog minder werd gepolst op hun niveau naar de genitale verminking"*, lichten zij niet toe welke concrete informatie zij hierover, hun jonge leeftijd in acht genomen, hadden kunnen verstrekken, noch preciseren zij op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissingen.

Waar de verzoekende partijen in dit kader verwijzen naar de arresten van de Raad met nummers 213 146 en 143 740 van respectievelijk 29 november 2018 en 21 april 2015, dient erop te worden gewezen dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien tonen de verzoekende partijen niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van voornoemde arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Verder stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen terecht vast dat waar de verzoekende partijen stellen het leuk te vinden in België, dit geen betrekking heeft op hun asielmotieven en waar hun advocaat stelt dat zij niet naar school kunnen gaan in Irak, ze niet inziet waarom dit het geval zou zijn. De commissaris-generaal licht dit in de bestreden beslissingen als volgt toe:

"Dat jij en jouw zussen graag in België willen blijven omdat jullie het hier leuk vinden, heeft geen uitstaans met jullie asielmotieven en is geenszins van die aard om een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen (CGVS Ha(...), p. 6; CGVS He(...), p. 2; CGVS Ho(...), p. 5). Dit ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en evenmin onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming.

Tot slot verwees jullie advocaat naar het gegeven dat jullie niet in staat zullen zijn om naar school te gaan in Irak (CGVS He(...), p. 6-7). Dit is echter een ongefundeerde bewering daar er ook scholen zijn in Irak. Bovendien gingen jullie voor jullie vertrek ook al naar school in Irak, waardoor aangenomen kan worden dat jullie opnieuw de kans zullen krijgen om lessen te volgen in geval van een terugkeer naar Irak (CGVS Ha(...), p. 4; CGVS Ho(...), p. 4)."

De verzoekende partijen voeren in hun verzoekschrift aan dat zij hebben aangegeven niet te kunnen lezen en schrijven in het Koerdisch en beperkt Koerdisch te spreken, wat het voor hen onmogelijk maakt om hun onderwijs in Irak voort te zetten en betogen dat dit hun toekomstperspectieven schaadt. De Raad wijst erop dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de verzoekende partijen met hun familie geregeld Koerdisch praten en enkel de jongste van de verzoekende partijen aangeeft beperkt Koerdisch te kunnen (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van Ha., p. 5; notities van het persoonlijk onderhoud van Ho., p. 5; notities van het persoonlijk onderhoud van He., p. 4-5). Bovendien is het voor de Raad niet duidelijk, en de verzoekende partijen lichten niet toe, waarom de omstandigheid dat de verzoekende partijen momenteel geen Koerdisch kunnen lezen en schrijven, eraan in de weg zou staan dat zij dit in Irak op school zouden kunnen leren. Waar de verzoekende partijen nog stellen dat er geen rekening werd gehouden met de *“praktische en veiligheidsproblemen die gepaard gaan met het onderwijs in conflictgebieden”*, lichten zij niet *in concreto* toe om welke problemen het zou gaan en welke gevolgen dit effectief voor hen zou hebben. Het betoog van de verzoekende partijen kan dan ook geen afbreuk doen aan de bovenstaande motieven van de bestreden beslissingen, en zij maken evenmin *in concreto* aannemelijk dat bij een eventuele terugkeer naar Irak hun recht op onderwijs aan hen ontnomen zou worden. In zoverre zij betogen dat de veiligheidssituatie in hun voorgehouden regio van herkomst eraan in de weg zou staan dat zij daar toegang hebben tot (kwaliteitsvol) onderwijs, kan worden volstaan met een verwijzing naar hetgeen in dit verband *infra* wordt uiteengezet.

Verder maken de verzoekende partijen niet concreet dat zij inmiddels verwesterd zijn en is het een blote bewering waar zij in hun verzoekschrift stellen dat hun *“verwesterde gedrag en levensstijl fundamenteel zijn voor hun identiteit, wat hen extra kwetsbaar maakt voor vervolging bij terugkeer naar Irak”*. Zo niet wordt betwist dat zij, gezien hun leeftijd bij vertrek uit Irak, een aanzienlijk deel van hun vormende jaren in België hebben doorgebracht en zij momenteel nog steeds jong zijn, kan niet worden aangenomen dat zij zich thans niet opnieuw zouden kunnen schikken naar de waarden en normen die gelden in hun land van herkomst, temeer zij in België samenleven met hun ouders en zij nog contact hebben met hun familie in Irak (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van Ha., p. 5; notities van het persoonlijk onderhoud van Ho., p. 5; notities van het persoonlijk onderhoud van He., p. 4). Uit wat voorafgaat blijkt dat wat de verzoekende partijen heden uiteenzetten te summier en te beperkt is alsook de nodige verdere stoffering, onderbouwing, concretisering en uitwerking mist om enige (toegeschreven) verwestering aannemelijk te maken. Zo uit de aanbevelingsbrief van de school van de verzoekende partijen (aanvullende nota verzoekende partijen, stuk 1) blijkt dat zij leergierig, enthousiast, steeds vriendelijk en respectvol zijn en bereid zijn een actieve bijdrage te leveren aan de samenleving, kan hieruit niet worden afgeleid dat zij zich een bepaalde levensstijl hebben eigen gemaakt waardoor er sprake is van gewijzigde opvattingen, een gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van hun identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat zij deze opgeven, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Irak geldende beperkingen. De verzoekende partijen laten na om *in concreto* aan te tonen dat zij zich ondertussen westerse gedragingen of opvattingen eigen hebben gemaakt waardoor zij bij terugkeer naar Irak dreigen te worden vervolgd of blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade.

In zoverre de verzoekende partijen in hun verzoekschrift nog aanvoeren dat zij vrezen ernstige schade op te lopen als gevolg van een gewapend conflict in hun land van herkomst, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Irak een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Zowel uit de *“UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq”* van januari 2024 als uit de *“Country Guidance Note : Iraq”* van EUAA van juni 2022, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissingen, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Irak de focus aldus worden gericht op de regio waarvan hij afkomstig is en op de vraag of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissingen van de verzoekende partijen hun ouders werden er twijfels geuit aangaande hun beweerde herkomst uit Kirkuk (AD, stuk 6, 'Landeninformatie', nr. 1). De verzoekende partijen stellen in hun verzoekschrift afkomstig te zijn uit de provincie Erbil, maar beweren dat hun laatste verblijfplaats in de provincie Kirkuk was, wat zij trachten te staven met een 'vergunning voor een landbouwpomp' (stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 5). Zij stellen hierover dat hun vader dit stuk grond met de landbouwpomp, gelegen in de provincie Kirkuk, erfde van hun grootvader. De Raad merkt op dat deze 'vergunning voor een landbouwpomp' reeds door de ouders van de verzoekende partijen werd neergelegd in het kader van hun beroep tegen de weigeringsbeslissingen genomen naar aanleiding van hun verzoeken om internationale bescherming en dat de Raad in zijn arrest met nummer 296 903 van 13 november 2023 ernstige twijfels uitte bij de authenticiteit van dit stuk om redenen die in het arrest concreet worden toegelicht. Door in hun verzoekschrift louter te volharden in de bewering dat hun laatste woonplaats zich in Kirkuk bevond en zij op vandaag geen enkele band meer hebben met Erbil, doen de verzoekende partijen geen

afbreuk aan de eerdere vaststelling dat hun ouders hun herkomst (en die van hun dochters) uit Kirkuk, Centraal-Irak, niet aannemelijk hebben gemaakt.

Hoe het ook zij, de Raad concludeert samen met de commissaris-generaal, na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, dat er actueel zowel in de provincie Erbil als in de provincie Kirkuk geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die aanwezig is in of terugkeert naar deze regio's louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit wordt ook bevestigd in voormelde "*Country Guidance Note*" over Irak van juni 2022 (p. 195 - 198 en 200 - 203). De verzoekende partijen verwijzen in hun verzoekschrift naar dezelfde informatie als die waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissingen, en doen daarom ook geen afbreuk aan voorgaande analyse.

Er wordt echter niet ontkend dat de veiligheidssituatie in de provincies Erbil en Kirkuk nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

De verzoekende partijen laten evenwel na het bewijs te leveren dat zij specifiek worden geraakt, om redenen die te maken hebben met hun persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in hun voorgehouden regio van herkomst. Zij stellen in hun verzoekschrift dat persoonlijke omstandigheden "*zoals etnische of religieuze achtergrond*" de dreiging voor de betrokkenen kunnen vergroten, zelfs in relatief veiligere gebieden, doch laten na dit algemene betoog te concretiseren of nader te betrekken op hun persoonlijke situatie. Verder kan het enkele gegeven dat de verzoekende partijen zich naar school zouden moeten begeven in het licht van de beschikbare landeninformatie redelijkerwijs niet worden aangemerkt als een persoonlijke omstandigheid die de ernst van de dreiging die voortvloeit uit het gebeurlijke willekeurig geweld in voornoemde provincies van Irak voor hen in die mate verhoogd dat dient te worden aangenomen dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Waar de advocaat van de verzoekende partijen in het kader van hun persoonlijke onderhouden op het CGVS nog verwees naar het bestaan van een "*humanitaire crisis*" in Irak en de kwetsbaarheid van het gezin van de verzoekende partijen, die volgens haar "*niet echt een familiaal netwerk (hebben) die hen kan opvangen*", licht zij niet toe in welke zin dit eigen feiten betreffen die het indienen van een apart verzoek om internationale bescherming in hoofde van de verzoekende partijen kunnen rechtvaardigen. Het door de advocaat geponeerde risico dat de verzoekende partijen in een situatie van verregaande materiële deprivatie zullen terechtkomen wordt verder niet geconcretiseerd, laat staan concreet aannemelijk gemaakt.

3.3.5. Gelet op het voorgaande besluit de Raad dat de verzoekende partijen geen eigen feiten hebben aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek in hun hoofde rechtvaardigen. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van de verzoeken om internationale bescherming van de verzoekende partijen en dient het beroep te worden verworpen.

3.3.6. Aangezien niet blijkt dat *in casu* ten onrechte toepassing werd gemaakt van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De aangevoerde schending van deze artikelen is derhalve niet dienstig.

3.3.7. Waar de verzoekende partijen verwijzen naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partijen hun verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

3.3.8. Te dezen dient nog opgemerkt te worden dat de belangen van het kind de eerste overweging vormen, maar dat de verzoekende partijen eraan voorbijgaan dat het de commissaris-generaal in haar declaratieve opdracht enkel toekomt na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. De algemene bepaling dat het hoger belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, kan geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving

en het Verdrag van Genève duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.9. Waar de verzoekende partijen vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal houdende een niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige) verzoek te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen de verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 372 euro, komen ten laste van de eerste en tweede verzoekende partij, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend vijftientig door:

S. WILLAERT,
K. VERHEYDEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. WILLAERT